

sig nödsakade att försöka eliminera en del av denna utdebiteringshöjning genom att sänka sin kommunala standard. De redan nu stora standardolikheterna olika kommuner emellan kommer därigenom att förstärkas.

En sänkning av repartitionstalet till 2,5 kan enligt vår mening icke genomföras utan att en del av de hårdast drabbade kommunerna beredes en rimlig kompensation. En tänkbar metod för beräkning av denna kompensation har angivits av länsstyrelsen i Norrbottens län i dess i propositionen citerade remissyttrande. Metoden skulle gå ut på att sedan taxering för visst år skett uträkna beloppet av effektiva skattekrönor beträffande av samma person ägda fastigheter av visst minimitaxeringsvärde (förslagsvis 1 milj. kronor) inom kommunen. För dessa fastigheter uträknas antalet effektiva skattekrönor enligt det gamla respektive det nya repartitionstalet. Därefter kan lätt fastställas det bortfall av effektiva skattekrönor som är föranlett av sänkningen av repartitionstalet. Eftersom en kompensation efter dylika linjer icke skulle omfatta något större antal kommuner behöver det administrativa bestyret icke bli avskräckande stort. Det sammanlagda kompensationsbeloppet kan icke heller behöva bli särskilt stort.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 71 måtte besluta att vid sänkning av repartitionstalet till 2,5 kompensation skall utgå till vissa kommuner i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 6 mars 1957

Uddo R. Jacobson
i Vilhelmina

Sigfrid Jonsson
i Strömsund

Ivar Jansson
i Kalix

Lars Jonsson
i Haverö

B. Sundelin
Bredbyn

Nr 511

Av herrar **Helén** och **von Friesen**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 79, med förslag till lag om upphävande av 24 kap. 3 § kyrkolagen, m. m.

I proposition nr 79 föreslår Kungl. Maj:t bl. a. ändrad lydelse av 13 § 1 mom. i lagen om domkapitel. Sälunda skulle den nu i lagen angivna skyl-

digheten för domkapitel att befrämja den kristna kärleksverksamheten och ungdomsvården i stiftet vidgas att omfatta "barnens kristna fostran inom stiftet".

Mot en sådan formulering, syftande på kyrkans regelmässigt eller i nya, friare former bedrivna verksamhet bland barn, vore intet att invända, om ej departementschefen vid sin föredragning av propositionen angivit att denna bestämmelse tillkommit för att i lagen reglera biskopens och domkapitlets förhållande till skolan och dess elever. Det har från flertalet kyrkliga myndigheters sida uttryckts ett önskemål om en "uttrycklig bestämmelse om biskops (domkapitels) skyldighet att vaka över (befrämja) barns och ungdoms kristna fostran" som en ersättning för de efter 1956 års skolstyrelsebeslut föråldrade bestämmelserna i kyrkolagen, vilka Kungl. Maj:t nu samtidigt föreslår upphävida. De kyrkliga myndigheterna vill genom denna nya bestämmelse ha biskopens visitationsrätt i skolorna tryggad.

Som departementschefen i proposition nr 79 anför är det givetvis önskvärt med ett positivt samarbete mellan skolan och andra samhällsorgan, däribland även kyrkan. Departementschefen tänker sig dock att de skolförfattningar som nu är under omarbetande — bl. a. folkskole- och läroverksstadga — skall inrymma bestämmelser som skall kunna tillämpas på de ovannämnda visitationsbesöken av biskopar.

Det förefaller då självklart att de följdbestämmelser som kan komma att utfärdas av Kungl. Maj:t icke rubbar den självständighet som skolan genom 1956 års beslut erhållit. När kontakt mellan kyrka och skola sker i samband med biskops visitation av berörd församling måste sålunda uppfattas som självklart att bestämmanderätten angående visitationsbesöksanordnande i skolan samt formerna för dessa skall ligga hos skolans ledning och ej hos den besökande. Vi hemställer därför,

att riksdagen med anledning av proposition nr 79 i skrivelse till Kungl. Maj:t ger till kända riksdagens mening att nu föreslagen ändring i 13 § 1 mom. lagen den 13 november 1936 om domkapitel ej får tas till intäkt för sådana följdbestämmelser som inskränker skolans självbestämmanderätt i samband med biskopars visitationsbesök.

Stockholm den 6 mars 1957

Gunnar Helén

Bertil von Friesen